

Arrest

nr. 182 494 van 20 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 176 883 van 25 oktober 2016 waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 12 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 12 mei 2014 België is binnengekomen, diende op 13 mei 2014 een asielaanvraag in.

1.2. Bij aanvang van de asielpprocedure verklaarde zij geboren te zijn in mei 1993 en haar hele leven in Mogadishu te hebben gewoond tot zij in 2012 problemen kreeg met Al Shabaab en in mei 2013 Somalië te hebben verlaten.

1.3. Op 16 juli 2015 werd verzoeksters zoon geboren te Gent.

1.4. Op 22 oktober 2015 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 4 maart 2016 bij arrest nummer 163 468 bevestigde de Raad in beroep deze beslissing.

1.5. Op 1 april 2016 diende verzoekster een tweede asielaanvraag in. Op 21 april 2016 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.6. Op 23 mei 2016 diende verzoekster een derde asielaanvraag in.

1.7. Op 5 juli 2016 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 6 juli 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 23/05/2016

Overdracht CGVS: 13/06/2016

U werd op 3 juni 2015 van 09.00 uur tot 13.15 uur gehoord door het Commissariaat-generaal. U werd tijdens het gehoor bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is en door uw advocaat, meester Sophie Gobert, loco voor meester Staelens, die gedurende het volledige gehoor aanwezig was.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Habr Gedir-clan (< Hawiye). U werd geboren te Hodan, Mogadishu op 1 mei 1993 en u verklaart daar uw hele leven gewoond te hebben.

Volgens uw verklaringen was uw moeder van de Marehan-clan (< Darod). In 2011 werd uw oudste broer door gemaskerde mannen om een u onbekende reden om het leven gebracht. Daar hij de enige kostwinner was van het gezin diende u samen met uw moeder met een handkar samosa's te verkopen. Eind juli 2012, toen uw moeder naar het toilet was en niet bij de handkar aanwezig was, zag u een zwarte zak staan. Er waren op dat moment mensen van de regering samosa's aan het kopen aan uw kar en u zei tegen hen dat die zwarte zak verdacht was en dat u wou dat zij dit onderzochten. U verklaart dat hier mogelijk een bom zou in verstopt zijn. Dit bleek inderdaad het geval te zijn. De bom werd ontmanteld door de Oegandese militaire ontmijningsdienst die in een nabijgelegen gebouw verbleef. De volgende dag werd u opgebeld en kreeg u de boodschap dat u een ongelovige was, dat u de missie verpest had en dat u zou worden opgeblazen. De dag nadien werd u thuis door drie gemaskerde mannen geslagen en meegenomen naar een kamp van Al Shabaab.

U werd opgesloten in een huis waar ook nog een aantal andere vrouwen gevangen zaten. U werd ter dood veroordeeld omdat u een ongelovige was. Toen de basis de volgende dag aangevallen werd, kon u ontsnappen. U kwam terecht in een theehuis waar u de gelegenheid kreeg om uw moeder te bellen. Uw moeder zorgde ervoor dat u bij een kennis van dezelfde clan in de wijk Dayniile, waar u zich op dat moment bevond, kon verblijven. Een eerste poging om het land te verlaten slaagde niet omdat uw moeder de smokkelaar niet kon betalen. In 2013 werd u nogmaals bedreigd door Al Shabaab en er werd u een voorstel gedaan. U diende met A., een lid van Al- Shabaab, te trouwen of u zou alsnog de straf moeten ondergaan die eerder werd uitgesproken. U woonde bijna nog een jaar in Dayniile. Op 11 of 12 mei 2014 gaf uw moeder de papieren van het huis aan de smokkelaar zodat u Somalië kon verlaten. U reisde via een u onbekend land naar België waar u op 13 mei 2014 asiel aanvraagde.

U beviel van een zoon, N. M. A. op 16 juli 2015. Op 23 oktober 2015 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof gehecht kan worden aan uw Somalische nationaliteit. Deze beslissing werd op 4 maart 2016 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

U hebt België niet verlaten en diende op 7 april 2016 een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw tweede asielaanvraag bleef u bij uw verklaringen zoals u ze in uw eerste aanvraag uiteenzette. U verklaart geen bijkomende documenten neer te kunnen leggen om uw herkomst uit Somalië te bewijzen. Op 22 april 2016 nam het CGVS een beslissing tot niet-inoverwegingname omdat er geen nieuwe elementen waren die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam. U diende geen beroep in tegen die beslissing.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 23 mei 2016 een nieuwe asielaanvraag in. U stelt dat uw problemen in Somalië, die u in uw vorige asielaanvragen uiteenzette, nog altijd niet voorbij zijn. U verklaart dat er verre familie is die kan bewijzen dat u Somalische bent. Daarnaast stelt u dat u een brief van de ambassadeur van Somalië in België hebt die bewijst dat u Somalische bent. Ter staving van uw asielaanvraag stuurde uw advocaat een mail dd. 14 juni 2016 met een kopie van de brief van de ambassadeur van Somalië in België en kopies van de Belgische identiteitskaarten van A. H. O., J. I., A. L. A. en M. S. A. Ten slotte was er ook nog een kopie van een E+ kaart van H. A.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In het kader van uw derde en huidige asielaanvraag dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen volledig in het verlengde liggen van uw problemen zoals u ze in het kader van uw eerste asielaanvraag uiteenzette. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Deze negatieve beslissing vloeide voort uit de vaststelling dat uw kennis over verschillende uiteenlopende onderwerpen aangaande uw regio en land van herkomst uiterst gebrekkig was. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke nationaliteit, verkeerde de Commissaris-generaal in het ongewisse over uw echte nationaliteit, waar u voor uw aankomst leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uw huidige verklaringen beperken zich namelijk louter tot het herhalen van uw initieel aangehaalde vrees (DVZ, Verklaring meervoudige asielaanvraag d.d. 8 juni 2016, vraag 18). U verklaarde bij de DVZ verder geen nieuwe documenten te hebben (DVZ, Verklaring meervoudige asielaanvraag d.d. 8 juni 2016, vraag 17). Op 14 juni 2016 maakt uw advocaat echter via mail een kopie van een brief van de Somalische ambassadeur in België over en kopieën van vier Belgische identiteitskaarten en een E+ kaart. In deze mail werd verder gesteld dat u in februari 2012 de vluchtelingenstatus zou verkregen hebben in China.

Deze elementen zijn echter niet van aard om de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw Somalische nationaliteit te herstellen. Met betrekking tot de identiteitstukken van verschillende personen die in Somalië zouden zijn geboren moet immers worden gesteld dat deze geen enkele aanwijzing bevatten met betrekking tot uw band met Somalië. De identiteitstukken van deze personen houdt immers geen enkel verband met u persoonlijk. Er blijkt evenmin uit dat deze personen een band met u zouden hebben die uw Somalische nationaliteit onomstotelijk zou aantonen op basis van hun geboorteplaats.

Daarnaast legt uw advocaat in een mail ook een kopie van een brief van de ambassadeur van Somalië in België voor. U stelt dat zijn verklaringen bewijzen dat u Somalische bent (DVZ, Verklaring meervoudige asielaanvraag d.d. 8 juni 2016, vraag 15). In de brief vraagt de ambassadeur om u te erkennen als Somalische vluchteling en u een legaal verblijf toe te kennen in België. Hij stelt ook dat hij uw familie zeer goed kent en kan bevestigen dat u van Mogadishu bent. Dit document herstelt de geloofwaardigheid van uw verklaringen echter niet, aangezien documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten.

Inzake de bewering van uw advocaat dat u in 2012 de vluchtelingenstatus zou hebben verkregen in China moet worden gesteld dat u hier zelf geen melding van maakte naar aanleiding van uw eerste of tweede asielverzoek. De bewering van uw advocaat hiertoe niet de kans zou hebben gekregen voor de Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van uw derde asielverzoek is niet ernstig. U kreeg tijdens

het gehoor voor de DVZ immers wel degelijk de mogelijkheid om uit te weiden over eventuele nieuwe elementen. U werd ook gevraagd of u nog bijkomende elementen toe te voegen had maar gaf aan dat dit niet het geval was. Bovendien blijkt uit de brief van uw advocaat dat hij op 14 juni 2016 reeds enige weken op de hoogte was van het feit dat u de vluchtelingenstatus had verkregen in China. Uit het feit dat u slechts zes dagen voor deze brief voor de Dienst Vreemdelingenzaken werd gehoord, kan worden afgeleid dat u dit reeds voor het gehoor bij de DVZ met uw advocaat had besproken. Het is dan ook des te onwaarschijnlijk dat u dit element zou zijn vergeten te vermelden bij het indienen van uw derde asielverzoek. Bovendien blijkt uit de brief van uw advocaat dat u niet over bewijzen beschikt met betrekking tot uw vluchtelingenstatus in China. Tot slot moet met betrekking tot uw bewering over het verkrijgen van de vluchtelingenstatus in China worden gesteld dat de beslissing van de Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielverzoek onder meer was gebaseerd op elementen die los stonden van het moment waarop u Somalië zou hebben verlaten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de Commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt over de Somalische nationaliteit te beschikken. Deze vaststelling volstond om de door u aangehaalde feiten die zich in Somalië zouden afgespeeld hebben, niet verder te onderzoeken, dit omdat dergelijk onderzoek toch niet tot een ander besluit betreffende de gegrondheid van uw asielaanvraag zou kunnen leiden.

Daar werd vastgesteld dat u niet de Somalische nationaliteit heeft, is het CGVS van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Somalië.

Dient benadrukt te worden dat het uw verantwoordelijkheid is om uw beweerde nationaliteit aan te tonen en dit door middel van authentieke (identiteits-)documenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie. Immers voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen mag er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat er geen elementen zijn die wijzen op een schending van het non-refoulementbeginsel voor zover u zou worden teruggeleid naar uw werkelijk land van herkomst.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

1.8. Op 25 oktober 2016 bij arrest nummer 176 883 werd de zaak verwezen naar de algemene rol, teneinde deze samen op te roepen met de zaak van haar zoon (RvV 193 255).

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van volgende bepalingen:

*“Schending art. 57/6/2 Vreemdelingenwet
Schending materiële motiveringsplicht
Schending zorgvuldigheidsbeginsel
Schending van artikel 3 EVRM
Schending artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet”*

Zij licht na een theoretische uiteenzetting toe als volgt:

“II.1.3. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verwerende partij in de bestreden beslissing het ‘nieuw’ karakter van de aangebrachte stukken en elementen niet heeft onderzocht. Verzoekende partij legde namelijk niet enkel een brief van de Somalische ambassadeur en Belgen van Somalische origine neer die haar herkomst bevestigen, maar verklaarde ook dat zij in 2012 erkend werd als vluchteling in China. De initiële negatieve beslissing van verwerende partij was gebaseerd op het feit dat zij geen geloof hechtte aan de Somalische herkomst van verzoekende partij omdat haar kennis met betrekking tot haar regio en de gebeurtenissen aldaar van de laatste jaren uiterst beperkt was. Welnu, verzoekende partij heeft in alle eerlijkheid toegegeven dat zij reeds meerdere jaren voor haar aankomst in België Somalië verlaten had en erkend werd als vluchteling. Dit is ook de reden waarom zij niet meer volledig op de hoogte was van de gebeurtenissen in haar regio. Gezien het verblijf van verzoekende partij in China haar ‘gebrekkige kennis’ verantwoordt vormt dit uiteraard een belangrijk nieuw element die een heel nieuw licht werpt op haar asielaanvraag, herkomst en nationaliteit.

Verwerende partij betwist niet dat verzoekende partij erkend werd in China, maar stelt dat dit nieuw element niet van aard is om de geloofwaardigheid van de Somalische nationaliteit van verzoekende partij te herstellen: [citaat uit de bestreden beslissing]

De redenering van verwerende partij is werkelijk onbegrijpelijk. Uiteraard is haar verblijf in China en het feit dat zij er erkend werd als vluchteling van uitermate groot belang bij de beoordeling van haar asielrelaas. Zo biedt dit een antwoord op de verzuchtingen van verwerende partij omtrent de kennis van verzoekende partij van haar regio. Daarnaast is het uiteraard van belang om na te gaan welke statuut verzoekende partij genoot in China, of zij er zich op heden nog op zou kunnen beroepen en op welke gronden zij er erkend werd. De raadsman van verzoekende partij heeft zelf ook contact opgenomen met het UNHCR om meer informatie te bekomen omtrent de situatie van verzoekende partij in China.

Tot op heden ontving zij – wegens een hoge werkdruk bij de UNHCR - nog geen respons. Echter, verwerende partij dient eveneens gedeeltelijk de bewijslast te dragen. Zij heeft alle mogelijkheden en meer gezag om UNHCR te contacteren en duidelijkheid te verkrijgen omtrent de situatie van verzoekende partij. Zij heeft echter nagelaten om ook maar enig onderzoek te doen.

Verzoekende partij meent dat verwerende partij, zonder verzoekende partij te hebben gehoord, te snel en onvoorzichtig tot een negatieve beslissing is gekomen. er dient opgemerkt te worden dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat verzoekende partij gehoord werd omtrent haar huidige asielrelaas: [citaat uit de bestreden beslissing]

De huidige asielaanvraag van verzoekende partij dateert van 23/05/2016. Zij kan dan ook niet gehoord zijn geweest omtrent haar huidige asielaanvraag op datum van 3/06/2015. Verzoekende partij werd nooit gehoord door verwerende partij omtrent haar asielaanvraag.

Dit toont te meer aan hoe onvoorzichtig verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van de huidige asielaanvraag van verzoekende partij.

Verwerende partij hecht geen geloof aan de Somalische nationaliteit van verzoekende partij. Verzoekende partij legt thans bewijsstukken en nieuwe elementen neer die een ander licht op de zaak werpen.

Minstens dient aangenomen te worden dat verzoekende partij thans een begin van bewijs aanbrengt van haar identiteit, nationaliteit, verblijfplaatsen en eerdere statuten elders. Verwerende partij hecht klaarblijkelijk geen belang aan deze nieuwe elementen.

Verwerende partij heeft zelfs niet de moeite genomen om verzoekende partij opnieuw ten gronde te horen in het licht van de nieuwe stukken die zij heeft voorgelegd.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

II.1.4. De in casu bestreden beslissing wordt louter gemotiveerd op grond van het feit dat de nieuwe voorgelegde stukken de kans niet aanzienlijk groter zouden maken dat verzoekende partij voor de vluchtelingenstatus / subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking zou komen.”

Zij verwijst naar artikel 51/8 (oud) van de vreemdelingenwet en een arrest van de Raad van State en stelt verder nog als volgt:

“Thans nam het CGVS de beperkte beoordelingsbevoegdheid van de DVZ over. Zij dient zich dus tevens enigszins voorzichtig op te stellen wanneer zij de nieuwe stukken onderzoekt en kan geenszins reeds onmiddellijk een onderzoek ten gronde voeren.

II.1.5. Ten eerste onderzoekt het CGVS in casu niet of de stukken in deze nieuwe elementen betreffen, hoewel artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet dit wel expliciet vereist.

Tweedens stelt verzoekende partij zich op het standpunt dat verwerende partij, in de fase van de inoverwegingname van de asielaanvraag, evenmin reeds mag oordelen of de nieuwe elementen de erkenning als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kunnen gronden of niet, enkel of zij deze aanzienlijk groter kan maken.

Verzoekende partij wenst nogmaals op te merken dat zij tijdens haar eerdere asielaanvraag zij niet durfde te vertellen dat zij in 2012 erkend werd als vluchteling in China. Dit resulteerde in een onvolledige kennis omtrent haar regio van herkomst aangaande de laatste jaren. Thans heeft zij de waarheid verteld over haar vertrek uit Somalië, verblijf en statuut in China en legt zij tal van bewijzen voor neer (brief ambassadeur en kennissen die bevestigen dat zij van Somalische afkomst is) die haar nationaliteit, identiteit en vrees voor terugkeer aantonen.

Verzoekende partij begrijpt dan ook niet hoe verwerende partij kan stellen dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn om haar de vluchtelingenstatus toe te kennen dan wel om haar asielaanvraag in overweging te nemen. Minstens dient nagegaan te worden welke statuut verzoekende partij op heden bezit in China en op welke gronden zij erkend werd. Verwerende partij heeft alle middelen hiervoor, doch laat – om onbegrijpelijke redenen – na enig onderzoek te doen.

Verzoekende partij betwist niet dat een deel van de bewijslast ook op haar schouders ligt om de asielinstanties van haar asielrelaas te overtuigen. In casu heeft zij meerdere bewijsstukken aangebracht en toegegeven eerder uit Somalië te zijn vertrokken dan zij eerder verklaarde. Ook de raadsman van verzoekende partij nam contact op met UNHCR, doch ontving tot op heden nog geen respons.

Verwerende partij bezit over alle elementen en onderzoeksbevoegdheden om het verhaal van verzoekende partij na te gaan en te verifiëren of verzoekende partij zich nog kan beroepen op de haar toegekende bescherming in China. Dat zij er erkend werd als vluchteling is een onbetwistbaar gegeven dat haar leven in gevaar is in Somalië .

Verzoekende partij is van mening dat haar uitwijzing naar Somalië een schending van art. 3 EVRM inhoudt.”

In punt II.1.6. gaat verzoekster in op de memorie van toelichting over artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24) en zij betoogt tot slot:

“II.1.7. Verwerende partij is hier duidelijk onzorgvuldig te werk gegaan. Het is dus perfect aannemelijk dat verzoekende partij de waarheid spreekt. Het kan niet zijn dat verwerende partij de neergelegde - documenten zonder enige gegronde motivatie, als niet geloofwaardig of niet relevant afdoet.

Verwerende partij lijkt hiermee totaal geen rekening te houden, ondanks het feit dat de UNHCR guidelines een gedeelde bewijslast (overheid – asielzoeker) voorschrijven.

II.1.8. Aldus kan worden vastgesteld dat verwerende partij, wellicht gewoon om asioldossiers ten gronde te moeten beoordelen, in casu tevens het onderscheid tussen haar beperkte appreciatiebevoegdheid in het kader van het in overweging nemen van een nieuw element en haar volle appreciatiebevoegdheid bij een in overweging genomen asielaanvraag uit het oog verloren is.

Zij lijkt direct te besluiten dat de aangebrachte stukken en nieuwe verklaringen de vluchtelingenstatus niet kunnen gronden, ook al verwoordt zij het misschien niet letterlijk zo. Zij doet hetzelfde m.b.t. de nood aan subsidiaire bescherming.

Artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet werd tevens geschonden doordat verwerende partij in casu niet nagegaan is of de overgemaakte stukken ‘nieuwe elementen’ betroffen, hetgeen nochtans de essentie van haar onderzoek cf. art. 57/6/2 Vreemdelingenwet uitmaakt.

II.1.9. In die zin werden art. 57/6/2 Vreemdelingenwet, het beginsel van de materiële motiveringsplicht, artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden”.

2.1.2. In een aanvullende nota van 21 oktober 2016 legt verzoekster bijkomende documenten voor, met name het mailverkeer met UNHCR toen zij in China verbleef.

2.1.3. Ter zitting legt verzoekster opnieuw het mailverkeer (2.1.2.) alsook een brief van UNHCR van 25 januari 2017 voor waarbij wordt bevestigd dat N.N.M., een Somalische vrouw, geboren in juni 1984, afkomstig van Mogadishu, op 17 september 2012 in China werd erkend als vluchteling en werd aanbevolen voor hervestiging in 2013. De zaak werd afgesloten in 2013 gelet op haar vrijwillig vertrek.

2.2. Gelet op het feit dat verzoekster in het kader van haar asielaanvraag van 23 mei 2016 niet werd gehoord door de Commissaris-generaal alvorens de bestreden beslissing werd genomen, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing vermeldt, dat de Commissaris-generaal op basis van de stukken van het administratief dossier een beslissing heeft genomen, alsook de beoordeling dat verzoekster voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij niet eerder durfde te vertellen dat zij in 2012 erkend werd als vluchteling in China omdat zij dit zelf als problematisch ervaart, dat zij in het verzoekschrift betoogt dat zij nog geen antwoord had van UNHCR en dat de Commissaris-generaal in de administratieve fase van de asielaanvraag eveneens de mogelijkheid had om UNHCR te contacteren en de situatie van verzoekster uit te klaren, maar heeft nagelaten enig onderzoek te doen, is de Raad van oordeel dat de Commissaris-generaal de asielaanvraag onzorgvuldig heeft onderzocht. Bovendien wordt voorgaande vaststelling thans nogmaals bevestigd door de documentatie van UNHCR (punt 2.1.3.) en het mailverkeer met UNHCR in China voor de periode februari tot november 2012 (punt 2.1.2.), relevant voor verzoeksters leeftijd, identiteit, nationaliteit en landen en plaatsen van eerder verblijf.

Verzoekster voert aldus terecht een schending van de zorgvuldigheidsplicht aan.

In acht genomen wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld. Bijgevolg wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 juli 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP